

4) W zakresie inwestycji ze środków zwrotnych wypłaty dokonywane będą w ramach odpowiednich limitów inwestycyjnych w ciężar „rachunku inwestycyjnego — środki zwrotne r. 1951” w Narodowym Banku Polskim.

5) W zakresie inwestycji ze środków własnych wypłaty następować będą w granicach dokonanych wpłat środków, nie powyżej jednak objętych planami inwestycyjnymi odpowiednich limitów inwestycyjnych.

V. Termin wykorzystania środków.

§ 22. Termin wykorzystania środków planu sfinansowania inwestycji na r. 1951 upływa z dniem 31 grudnia 1951 r.

§ 23. Pokrycie faktur i rozliczeń refundacyjnych z tytułu nakładów inwestycyjnych objętych planami inwestycyjnymi na r. 1951, wykonanych rzeczowo do dnia 31 grudnia 1951 r., których zapłata nie zostanie dokonana przez banki finansujące inwestycje w terminie do dnia 31 grudnia 1951 r. nastąpi:

a) w odniesieniu do faktur i rozliczeń dotyczących takich składników tytułów inwestycyjnych planu inwestycyjnego na r. 1951, które powtarzają się we wniosku inwestycyjnym danego inwestora na r. 1952 — w ciężar limitów inwestycyjnych tych składników z planu inwestycyjnego na r. 1952,

b) w odniesieniu do faktur i rozliczeń refundacyjnych dotyczących takich składników tytułów inwestycyjnych planu inwestycyjnego na r. 1951, które nie powtarzają się we wniosku inwestycyjnym danego inwestora na r. 1952, w ciężar rezerw resortowych na okres realizacji planów inwestycyjnych na r. 1952.

Faktury na dostawy krajowe i rachunki przejściowe mogą być pokrywane wyłącznie w terminie do 15 stycznia 1952 r., rozliczenia zaś refundacyjne za roboty prowadzone systemem gospodarczym — w terminie do 28 lutego 1952 r.

Rachunki ostateczne mogą być pokrywane wyłącznie w terminie czternastotygodniowym od daty ukończenia danej roboty.

Na pokrycie faktur za dostawy importowe nie ustala się granicznego terminu z tym, że ich wystawcy obowiązani są podawać je do inkasa najdalej do dnia 14-stu od otrzymania faktury dostawcy zagranicznego.

§ 24. Z rezerw resortowych na dany okres realizacji planów inwestycyjnych 1952 r. pokrywane będą również faktury i rozliczenia refundacyjne dotyczące inwestycji, wykonanych rzeczowo po dniu 31 grudnia 1951 r., a dotyczących takich składników tytułów inwestycyjnych z planu inwestycyjnego na r. 1951, które jako przewidziane do zakończenia w r. 1951 nie zostały objęte wnioskami inwestycyjnymi odpowiednich inwestorów na r. 1952.

§ 25. Środki finansowe, objęte planem sfinansowania inwestycji na r. 1951, nie wykorzystane do dnia 31 grudnia 1951 r. automatycznie wygasają.

Środki własne inwestorów, zakumulowane na rachunkach środków własnych poszczególnych inwestorów w bankach finansujących inwestycje, a nie wydatkowane w terminie do dnia 31 grudnia 1951 r., pozostają na tych rachunkach do czasu włączenia ich w przepisany trybie do planu sfinansowania inwestycji na r. 1952 na podstawie uprzedniego włączenia ich do planu inwestycyjnego na r. 1952 lub innej decyzji odnośnie ich przeznaczenia, wydanej przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

VI. Postanowienia końcowe.

§ 26. 1) Banki finansujące inwestycje pobierają jednolitą prowizję przy wypłatach wszystkich rodzajów środków. Ponadto przy wypłatach ze środków zwrotnych banki pobierają odsetki. Wysokość prowizji i odsetek ustalona zostanie zarządzeniem Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2) Minister Finansów ustali w drodze zarządzenia, wydanego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, warunki spłaty środków zwrotnych.

§ 27. Minister Finansów ustali w drodze zarządzenia, wydanego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Najwyższą Izbą Kontroli, tryb postępowania aparatu bankowego w zakresie finansowania i bankowej kontroli inwestycji.

§ 28. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 29. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1702.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 14 grudnia 1950 r.

w sprawie utworzenia Biura do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi.

§ 1. W celu zapewnienia racjonalnej gospodarki i dystrybucji metalami nieżelaznymi dla potrzeb gospodarki narodowej — tworzy się przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Biuro do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi, zwane w dalszym ciągu Biurem.

§ 2. Do zakresu działania Biura należy:

1) opiniowanie bilansów wstępnych metali nieżelaznych;

2) opiniowanie i wstępne zatwierdzanie rocznych planów zaopatrzenia oraz wniosków o dodatkowe przydziały metali nieżelaznych z punktu widzenia właściwego ich zużycia;

3) opiniowanie zamówień specjalnie zastrzeżonych przez Biuro;

4) kontrola zużycia i gospodarki metalami nieżelaznymi zarówno pod względem ilości jak też celowości;

5) ustalanie wytycznych, mających na celu wprowadzenie metali i tworzyw zamiennych, oszczędnych i dostępnych w miejsce metali deficytowych;

6) opracowywanie wniosków ogólnych dotyczących gospodarki metalami nieżelaznymi;

7) zatwierdzanie przedstawionych przez ministerstwa i inne władze naczelną wykazów artykułów, wytwarzanych w sposób masowy i stały, do których wolno będzie zużywać metale nieżelazne.

§ 3. Biuro powierza się:

1) ustalenie do dnia 1 lipca 1951 r. zasadniczych dziedzin produkcji i celów, dla których wolno będzie składać zaopatrzenia i zużywać metale nieżelazne;

2) podanie do wiadomości wszystkich ministerstw oraz biur konstrukcyjnych i biur projektowych zasad, którymi Biuro będzie kierować się przy opiniowaniu celowości zużycia i zastąpienia metali nieżelaznych dla produkcji indywidualnej i specjalnej.

§ 4. Dyrektora Biura powołuje i odwołuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 5. Dla opracowania poszczególnych zagadnień, wynikających z niniejszej uchwały, Dyrektor Biura może powoływać komisje (zespoły) złożone ze specjalistów i przedstawicieli zainteresowanych resortów i urzędów w ramach swego budżetu.

§ 6. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wyznaczy miejsce urzędowania Biura.

§ 7. Szczegółowe zasady organizacji i działalności Biura ustali Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 8. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały ulega likwidacji Komisja Gospodarki Metalami Nieżelaznymi przy Zjednoczeniu Metali Nieżelaznych w Katowicach, utworzona zarządzeniem Ministra Przemysłu z dnia 6 lutego 1947 r.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1703.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 30 listopada 1950 r.

w sprawie częściowej zmiany instrukcji z dnia 2 czerwca 1950 r. w sprawie wzajemnego przekazywania maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych i innych przedmiotów majątku trwałego przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe.

§ 1. W § 14 instrukcji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 2 czerwca 1950 r. w sprawie wzajemnego przekazywania maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych i innych przedmiotów majątku trwałego przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe (Monitor Polski Nr A-76, poz. 885) ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadkach, gdy jednostka przekazująca i jednostka odbierająca są podporządkowane bezpośrednio lub pośrednio temu samemu ministerstwu”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z. E. Szyr